

Ideály Pionýra: Paměť, Pomoc, Poznání, Pravda, Přátelství, Překonání, Příroda

Tisková zpráva: 30. 7. 2020

Štěstí přeje připraveným

„Vstávat! Poplach!“ K tomu zapískání píšťalky, světlo svítilen. „Všichni pořádně oblékat a ven ze stanů. Berte si jen to nejdůležitější.“ Děti vytržené ze spánku jsou nejdříve rozespale neuspořádané, ale i díky předchozímu nácviku se nakonec hbitě řadí před stany. „Radku, kam se hrneš jen v trenčích?“ Vedoucí rychle kontrolují, kdo má co u sebe. „Nemáš mít náhodou na starost mapu? Kdepak je?“ První oddíl už je nastoupený, další ještě čeká na opozdilce, kteří dobíhají. Tu hlavní vedoucí zastaví stopky a zhodnotí čas. „No, mohlo to být lepší, ale i tak jsme v limitu. Takže: Pochvala! Vedli jste si dobře. A když už jste na nohách, tak pro vás máme nachystanou noční hru...“

Kdo zažil na táboře cvičný evakuační poplach (nebývá jen v noci), tomu tyhle věty možná znějí povědomě. Občas po takové zkoušce pohotovosti - která třeba zrovna přeruší napínavé mezioddílové fotbalové klání - zazní brblání, zda je to opravdu nutné?! Čas od času (naštěstí opravdu jen zřídka) ovšem nastane situace, která na takovou otázku jasně odpoví - ano, je.

Co se může stát?

Dobrá zpráva je, že mimořádných situací, které prověří schopnost okamžitě reagovat, nastává na pionýrských táborech i při celoroční činnosti relativně málo. Ale při pěti stovkách oddílů a zhruba čtyřech stech táborů každý rok se nevyhnutelně vyskytnou. V minulých letech šlo například o bleskové záplavy, které si v krajním případě vynutily i okamžitou evakuaci celého tábora.

Podobně nečekaná událost se přihodila i letos a zasáhla do běhu jednoho pionýrského tábora v Královéhradeckém kraji. I přes všechna bezpečnostní pravidla, která tu dodržují, došlo ke vznícení dřeva u sušárny na oblečení. Díky pohotovosti všech táborníků se to ale ukázalo být jen dobrodružstvím s dobrým koncem.

„Než dorazili hasiči, začali jsme všichni hasit, pomáhaly i děti. Společně jsme během deseti minut donesli na vzdálenost 300 metrů víc než 500 litrů vody. Když přijeli hasiči, tak nás vlastně už jen pochválili, jak jsme to zvládli,“ líčil s úsměvem dramatické chvíle hlavní vedoucí tábora.

Zkušenost do života

Podobné situace jsou pro děti i vedoucí zdrojem mnoha zkušeností, které si odnášejí do dalšího života. Mimořádné události přicházejí i v běhu všedních dní a v takových chvílích se mohou zúročit nejen nácviky chování ve chvíli tísně, ale i dovednosti jako rychle si sbalit to nejnutnější, postavit přístřešek, zorientovat se na neznámém místě, přivolat a poskytnout první pomoc... Ještě důležitější je ale schopnost zachovat klid, vyznat se v situaci, poslechnout pokyny - a když na to dojde, tak i rozhodnout, co dál, s vědomím, že za ono rozhodnutí zodpovídám.

I k tomu směřuje výchovná práce v Pionýru, která vychází z hodnot (ideálů), mezi kterými je například Pomoc a Překonání. Příležitost prožít si krizové situace nanečisto, třeba právě na pionýrském táboře nebo oddílové výpravě, může dětem i dospělým pomoci tyto ideály naplnit ve chvíli, kdy se nějaká „mimořádka“ skutečně přihodí. Nikdo to samozřejmě nechce přivolávat, ale štěstí opravdu přeje připraveným...

Informaci podává:

Jakub Kořínek, jakub@pionyr.cz, 777 745 886